

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobkyne **L. W.**, bytom B., zastúpenej **JUDr. M. B.**, advokátom so sídlom Č., proti žalovanému **Akademickému senátu Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach**, Komenského 73, Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 30. júna 2008 č. 1/2008/AS, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. februára 2009, č. k. 7S/71/2008 – 67, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 25. februára 2009, č. k. 7S/71/2008 – 67 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 30. júna 2008, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie rektora Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach (ďalej aj len „UVL“) zo 06. februára 2007 č. 89/2007. Týmto rozhodnutím rektor UVL vylúčil žalobkyňu zo štúdia na Univerzite veterinárskeho lekárstva v Košiciach od letného semestra 2006/2007 s tým, že dňom 05.02.2007 prestáva byť študentkou univerzity z dôvodu, že podľa informácie zo Szent István University, Budapešť, Maďarsko potvrdenie, ktoré Univerzita veterinárskeho lekárstva v Košiciach dostala od žalobkyne o ukončenej skúške z predmetu „Anatómia“, je nepravdivé. Žalovaný zdôvodnil svoje rozhodnutie z 30. júna 2008 tým, že žalobkyňa skúšku z predmetu „Anatómia“ v lehote určenej študijným poriadkom a predĺženej vedením Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach úspešne neabsolvovala, čím došlo k naplneniu dôvodu na vylúčenie zo štúdia podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vysokých školách“), pretože žalobkyňa nespĺnila požiadavku vyplývajúcu zo študijného programu a Študijného poriadku Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach (ďalej aj len „študijný poriadok“).

Krajský súd v Košiciach preskúmajúc žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 247 a nasl. OSP, odôvodniac svoje rozhodnutie právne ustanoveniami § 66 ods. 1 písm. c/ a § 108 zákona o vysokých školách a článkom 8 bod 5, 6, 7 a 8, článkom 21 bod 2, 3, článkom 35 bod 1 a článkom 1 bod 1 Študijného poriadku Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach a skutkovo obsahom administratívneho spisu žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa, dospel k záveru, že žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa v konaní o vylúčení žalobkyne zo štúdia na Univerzite veterinárskeho lekárstva v Košiciach postupovali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a príslušnými ustanoveniami študijného poriadku.

K námietkam uvedeným v žalobe krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že žalobkyňa bola prijatá na štúdium na UVL v Košiciach v študijnom odbore, ktorého výučba prebiehala v anglickom jazyku, a preto nemohlo dôjsť k ujme na právach žalobkyne, ak rozhodnutie rektora UVL o jej vylúčení zo štúdia ako aj rozhodnutie žalovaného boli

vyhotovené a jej doručené v anglickom jazyku. Doručenie rozhodnutia rektora UVL v Košiciach žalobkyňa potvrdila vo svojom odvolaní z 19.02.2007, pričom žalovaný kvalifikoval jej odvolanie ako včas podané.

Krajský súd, pokiaľ žalobkyňa namietala nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa z dôvodu, že nebol dodržaný zákonný postup podľa § 72 ods. 4 až 6 zákona o vysokých školách (disciplinárny priestupok) uviedol, že z rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa ako aj žalovaného nevyplýva, že by žalobkyňa bola vylúčená zo štúdia podľa § 66 ods. 1 písm. d/ zákona o vysokých školách, t. j. v dôsledku uloženia disciplinárneho opatrenia – vylúčenia zo štúdia pre spáchanie disciplinárneho priestupku podľa § 72 ods. 1, 2 písm. c/ zákona o vysokých školách. Takýto záver podľa názoru krajského súdu nemožno vyvodit' zo skutočnosti, že v rozhodnutí rektora UVL v Košiciach z 06. februára 2007 výslovne nevyplýva, podľa ktorého zákonného ustanovenia je žalobkyňa zo štúdia vylúčená. V rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa sa iba konštatuje nepravdivosť potvrdenia predloženého žalobkyňou o vykonanej skúške z predmetu „Anatómia“. Pretože na konanie o vylúčení študenta zo štúdia na vysokej škole sa v zmysle § 108 zákona o vysokých školách nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, t. j. zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), rozhodnutie rektora UVL nemuselo spĺňať náležitosti požadované zákonom o správnom konaní pre správne rozhodnutie. Rozhodujúce je, že z jeho obsahu nesporne vyplýva, akú vôľu mienil rektor UVL v Košiciach vydaným rozhodnutím prejavit'. V tomto smere poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, v zmysle ktorej rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa ako aj rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu predstavujú jeden celok, ktorým sa rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov konania. Z rozhodnutia rektora UVL v Košiciach v spojení s rozhodnutím žalovaného nesporne vyplýva záver, že dôvodom vylúčenia žalobkyne zo štúdia bolo nesplnenie požiadaviek vyplývajúcich zo študijného programu a študijného poriadku v zmysle § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách.

Krajský súd pri rozhodovaní súčasne zdôraznil, že žalobkyňa bola zapísaná na štúdium do 3. ročníka študijného odboru Všeobecné veterinárske lekárstvo v akademickom roku 2006/2007 len podmiennečne, pretože nemala vykonané všetky potrebné skúšky pre „riadny“ zápis. Podmiennečný zápis na štúdium zákon o vysokých školách neupravuje (§ 59 zákona o vysokých školách upravuje „riadny“ zápis na štúdium) a je upravený iba v článku 8 bod 5 až 8 Študijného poriadku Univerzity veterinárneho lekárstva v Košiciach.

Uviedol, že zo spisového materiálu žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa je nesporné, že žalobkyňa chýbajúcu skúšku z predmetu „Anatómia“ neabsolvovala v termíne do konca 4. týždňa od začiatku akademického roku 2006/2007, nevykonala ju ani v predĺženom termíne do 20.12.2006 a nepreukázala jej vykonanie ani počas predchádzajúceho štúdia na Fakulte veterinárskych vied Univerzity sv. Štefana v Budapešti. Vykonanie chýbajúcich skúšok pri podmiennečnom zápise na štúdium je odkladacou podmienkou (§ 36 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a až v prípade jej splnenia by sa žalobkyňa stala „riadnou“ študentkou tretieho ročníka UVL v Košiciach v príslušnom študijnom odbore. Pretože žalobkyňa do 20.12.2006 nepreukázala úspešné vykonanie skúšky z predmetu „Anatómia“ v zmysle článku 8 ods. 8 Študijného poriadku UVL v Košiciach jej zaniklo právo zúčastňovať sa praktických cvičení. Preto nemohlo dôjsť k ukráteniu žalobkyne na jej právach tým, že v rozhodnutí rektora UVL v Košiciach sa konštatuje, že dňom 05.02.2007 žalobkyňa prestáva byť študentkou univerzity a následne jej nebolo umožnené pokračovať v štúdiu a preto ani postupom správneho orgánu prvého stupňa ako aj žalovaného nedošlo k porušeniu ustanovenia § 66 ods. 2 písm. c/ zákona o vysokých školách.

Súd prvého stupňa neakceptoval žalobnú námietku, podľa ktorej je žalobou napadnuté rozhodnutie nezákonné z dôvodu, že o odvolaní žalobkyne bolo rozhodnuté až po 16 mesiacoch od vydania rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, s odôvodnením, že na konanie o vylúčenie žalobkyne zo štúdia sa nevzťahoval zákon o správnom konaní a ani vnútorný predpis UVL v Košiciach (študijný poriadok) neupravuje lehoty na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu rektora univerzity, navyše žalobkyňa v záujme dosiahnutia včasného rozhodnutia o svojom odvolaní mala možnosť využiť oprávnenie na podanie žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy v zmysle § 250t OSP.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnej žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku v zákonom ustanovenej lehote podala žalobkyňa odvolanie. Namietala, že prvostupňový súd neakceptoval jej námietky uvedené v žalobe a s poukazom na ustanovenia § 4 Občianskeho zákonníka, § 120 ods. 1, § 125, § 153 ods. 1, § 205 ods. 2 písm. d/ a f/, § 244 ods. 1 a ods. 2 a § 245 ods. 1 OSP sa nestotožnila s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktoré bolo zistené na základe predložených listinných dôkazov.

Nenamietala skutočnosť, že bola podmiennečne zapísaná na štúdium na UVL v Košiciach, namietala však, že by s obsahu rozhodnutia rektora UVL v Košiciach, a to aj z prejavu vôle samotného rektora vyplývalo, že ju rektor UVL v Košiciach vylúčil podľa ustanovenia § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách.

Podľa názoru žalobkyne zo samotného rozhodnutia rektora jednoznačne (doslovne z použitého slovného spojenia – súvetia) vyplýva, že rektor UVL v Košiciach vylúčil žalobkyňu iba na základe ústnej (telefonickej !!!) informácie získanej z partnerskej univerzity v Budapešti a nie pre porušenie podmienok stanovených v článku 8 študijného poriadku!!! Takto podľa žalobkyne nie je jasné, na základe akej skutočnosti dospel prvostupňový súd k záveru, že rektor vydal rozhodnutie o vylúčení zo štúdia v zmysle § 66 ods. i písm. c/ zákona o vysokých školách, keď sa táto skutočnosť nijakým spôsobom vo vydanom rozhodnutí nespomína. Navyše toto rozhodnutie neobsahovalo ani poučenie o možnosti podať voči nemu opravný prostriedok, v akej lehote a na ktorý orgán, čo by malo, ak hovoríme o administratívno-správnom akte, jednoznačne obsahovať. Tiež namietala, že doposiaľ nebolo nikým kompetentným z UVL v Košiciach preukázané, že transkript prepisu absolvovaných skúšok zo zahraničnej univerzity, ktorý mala predložiť a údajne sfalšovať, je nepravdivý a falošný.

Poukázala aj na to, že prvostupňový súd nevzal ani v úvahu závery a nariadenie Ministerstva školstva Slovenskej republiky v stanovisku adresovanom dňa 15. apríla 2008 Univerzite veterinárskeho lekárstva v Košiciach, kde sa jasne konštatuje, že až do rozhodnutia o odvolaní žalobkyne je táto riadnou študentkou UVL v Košiciach!!! Napriek uvedenému, jej pokračovanie v štúdiu zo strany kompetentných osôb UVL v Košiciach umožnené nebolo, a preto sa nemožno stotožniť so záverom súdu, že rozhodnutím rektora o vylúčení, ktoré nebolo právoplatné, nedošlo k ujme na jej právach. Podľa žalobkyne minimálne do rozhodnutia odvolacieho orgánu UVL v Košiciach, mala byť študentkou UVL, pretože rozhodnutie rektora o vylúčení zo štúdia nenadobudlo právoplatnosť.

Za pozoruhodný považovala aj záver v liste samotného rektora UVL pri korešpondencii s jej právnym zástupcom, že konanie žalobkyne ako vylúčenej študentky rektor UVL v Košiciach nekvalifikoval ako disciplinárny priestupok v zmysle § 72 zákona o vysokých školách, nakoľko nedošlo k porušeniu vnútorných predpisov UVL, ale k porušeniu vnútorných predpisov partnerskej univerzity, ktorej podklady o absolvovaní

štúdia boli sfalšované, pričom tieto skutočnosti neboli v rozhodnutí súdu prvého stupňa zohľadnené.

Mala za to, že je potrebné vziať do úvahy, že aj samotný súd konštatuje vo svojom odôvodnení, že až dňa 09. marca 2007 bola žalobkyňa ako študentka vylúčená z Univerzity v Budapešti s tým, že sa dopustila vážneho disciplinárneho priestupku tým, že predložila UVL v Košiciach opis uvádzajúci úspešné absolvovanie skúšky z predmetu Anatómia III, pričom sa zistilo, že tento opis je sfalšovaný. Avšak zo štúdia na UVL v Košiciach už bola neprávoplatne vylúčená žalobkyňa mesiac pred týmto rozhodnutím univerzity v Budapešti, pričom dňom skončenia štúdia je až deň, kedy rozhodnutie o vylúčení nadobudlo právoplatnosť, avšak jej nebolo umožnené pokračovať v štúdiu.

Podľa žalobkyne sa natíska aj úvaha, že ak teda boli podkladom pre vylúčenie zo štúdia na UVL v Košiciach závery partnerskej univerzity v Budapešti, mala byť aj na UVL v Košiciach žalobkyňa vylúčená pre spáchanie disciplinárneho priestupku tak, ako tomu bolo v Budapešti. Pokiaľ by tomu tak nebolo, žalobkyňa namietala už aj v podanej žalobe, že Univerzita Szent Istvána v Budapešti je zahraničnou právnickou osobou a jej podklady nepotvrdené a hodnovernými dôkazmi nepodložené dohady nemôžu byť relevantné pre rozhodovanie UVL v Košiciach, nakoľko sa jedná o dva samostatné právne subjekty, pôsobiace v dvoch rôznych krajinách.

Navrhovala preto, aby odvolací súd po posúdení všetkých skutočností v zmysle § 250ja ods. 3 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, považujúc skutočnosti uvádzané v odvolaní žalobkyne za irelevantné, navrhol rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7S/71/2008-67, z 25. februára 2009 potvrdiť ako v celom rozsahu správny, nakoľko vychádza zo správnych skutkových zistení a správneho právneho posúdenia veci.

Opätovne zdôraznil, že pri rozhodovaní o vylúčení žalobkyne postupovali v súlade s § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách, kde sa uvádza, že okrem riadneho skončenia štúdia sa štúdium končí vylúčením zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a študijného poriadku vysokej školy.

Vnútorý predpis UVL v Košiciach č. 1, teda Študijný poriadok doktorského, Magisterského a bakalárskeho štúdia na UVL v Košiciach platný pre školský rok 2006/2007 priamo v čl. 21 ods. 2 a 3 stanovoval, že študent, ktorý nesplnil podmienky pre pokračovanie v štúdiu, je zo štúdia vylúčený podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách. Proti vylúčeniu zo štúdia sa môže študent odvolať rektorovi UVL do 8 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Podľa čl. 35 ods. 1 študijného poriadku proti rozhodnutiu rektora v zmysle tohto študijného poriadku, môže študent do 8 dní od doručenia písomného rozhodnutia podať odvolanie Akademickému senátu UVL, ktorého rozhodnutie je konečné.

Žalobkyňa nespochybnila stanovisko žalovaného ohľadne skutočnosti, že ani v predĺženom termíne určenom na vykonanie chýbajúcich skúšok, tieto nevykonala, ani žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázala ich vykonanie.

Poukázal na to, že žalobkyňa bola prijatá na štúdium na UVL v Košiciach dekrétom zo dňa 17.07.2006 v akademickom roku 2006/2007 do tretieho ročníka v študijnom odbore Všeobecné veterinárske lekárstvo podľa čl. 23 bod 3 študijného poriadku, na základe ktorého prestup na UVL študentovi zahraničnej vysokej školy povoľuje rektor po akceptácii vykonaných skúšok. Žalobkyňa predložila výpis o priebehu štúdia na Szent-István-Egyetem Állatorvos-tudományi Kar v Budapešti osobne, v neoverenej kópii. Z predložených výpisov bolo zistené, že žalobkyňa nemá vykonané všetky potrebné skúšky pre zapísanie do tretieho ročníka, preto bol zapísaný na štúdium len podmiennečne. Túto skutočnosť potvrdila aj žalobkyňa vo svojom vyjadrení. Podľa čl. 8 bod 6 študijného poriadku, podmiennečne zapísaní študenti musia úspešne absolvovať chýbajúce skúšky do 4. týždňa od začiatku akademického roku. Žalobkyňa v tejto lehote potrebné skúšky nevykonala, ale písomne požiadala o ďalšie predĺženie tejto lehoty. Vedenie UVL jej dňa 05.12.2006 vyhovel, keď rozhodlo o možnosti chýbajúcu skúšku dokončiť do 20.12.2006.

Žalovaný ďalej uviedol, že nakoľko neabsolvovanú skúšku nie je možné uznať, neboli splnené požiadavky podľa čl. 8 bod 6 študijného poriadku, a preto rektor vylúčil žalobkyňu zo štúdia v súlade s § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách. Po nesplnení uvedenej podmienky žalobkyňa nepožiadala rektora UVL o opakovanie ročníka podľa čl. 8 bod 7 študijného poriadku, ani nepodala prihlášku na štúdium v nasledujúcom akademickom roku. V tomto prípade sa teda nejednalo o spáchanie disciplinárneho priestupku podľa § 72 zákona

o vysokých školách, o ktorom sa rozhoduje podľa § 66 ods. 1 písm. d/ zákona o vysokých školách. Tým, že žalobkyňa potrebné skúšky nevykonala, nikdy sa nestala riadnou študentkou Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach, a teda nebola ukrátená na svojich právach.

Podľa žalovaného z dôkazov vyplýva, že žalobkyňa nebola vylúčená na základe informácií z partnerskej univerzity v Budapešti, ale pre nesplnenie podmienok podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách, a teda výsledky disciplinárneho konania na tejto univerzite neboli podnetom pre vylúčenie zo štúdia žalobcu na Univerzite veterinárskeho lekárstva v Košiciach.

Tiež poukázal na to, že zákon o vysokých školách ani študijný poriadok ďalej vôbec nestanovujú, aké formálne náležitosti má spĺňať rozhodnutie vydané v súlade s § 66 ods. 1 písm. c) zákona o vysokých školách, keďže v súlade s § 108 zákona o vysokých školách sa jedná o konanie, na ktoré nie je možné aplikovať ustanovenia správneho poriadku. Vzhľadom na túto skutočnosť predmetné rozhodnutie nemusí obsahovať ani poučenie o možnosti podať voči nemu opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol v súlade s § 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, oboznámil sa s obsahom spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/101/2008 vedeným na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Sžo/237/2009 a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech.

Predmetom súdneho preskúmovacieho konania bolo rozhodnutie, ktorým žalovaný správny orgán podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách potvrdil rozhodnutie rektora č. 89/2007 zo dňa 06. februára 2007 o vylúčení žalobkyne zo štúdia a jej odvolanie zo dňa 20.02.2007 zamietol. Podľa odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, žalobkyňa nesplnila požiadavku vyplývajúcu zo študijného programu a študijného

poriadku, pretože v lehote určenej študijným poriadkom a predĺženej vedením UVL neabsolvovala skúšku z predmetu „Anatómia“.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podstatou správneho súdnictva podľa citovaného ustanovenia § 244 OSP je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Je preto nepochybné, že každá osoba, ktorá sa cíti poškodená, má priamu možnosť dovolať sa toho, aby o jej práve rozhodol nezávislý súd.

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP) sa postupuje v zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP.

Správne súdnictvo obdobne ako občianskoprávne konanie je ovládané dispozičnou zásadou. Súd zásadne namiesto žalobcu nevyhľadáva dôvody nezákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu.

Správny súd preskúma zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu a posudzuje, či je pravdivé tvrdenie žalobcu, že bol rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach.

Limitom súdneho prieskumu je zákonnosť. Zákonnosťou rozhodnutí a postupov je súlad týchto rozhodnutí a postupov s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá OSP). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta druhá OSP). V zmysle ustálenej judikatúry a súdnej praxe sa za nevyhnutné dôkazy považujú tie, ktorých vykonanie slúži účelu správneho súdnictva (§ 244 OSP). Za dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia v intenciách ustanovenia § 250i ods. 1 OSP treba

prítom považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutie správneho orgánu postačujúci.

Iba v prípadoch, ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1 OSP) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 OSP).

Občiansky súdny poriadok neurčuje na vykonanie dôkazov v rozhodovaní o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov osobitnú právnu úpravu ohľadom dôkaznej povinnosti, dôkazných prostriedkov, prípadne hodnotenia dôkazov (§ 120, 125, 132 a nasl. OSP), hoci špecifikuje účel, za ktorým sa dôkazy vykonajú alebo zopakujú, t. j. s cieľom posúdiť zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. O tom, či v konkrétnom prípade vyvstala potreba takéto dôkazy vykonať, ďalej v akom rozsahu a akým spôsobom budú takéto dôkazy vykonané, však rozhoduje iba súd. Pri svojom rozhodovaní o vykonaní dôkazov v správnom súdnictve sa však súd zásadne obmedzí len na tie z nich, ktoré sa týkajú zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Účastníci preskúvacieho konania síce môžu navrhnúť dôkazy na preukázanie dôvodnosti svojich tvrdení (§ 249 OSP), sú ďalej povinní svedčiť (§ 131 OSP), ale nemajú právo rozhodovať o tom, ktoré dôkazy a v akom rozsahu budú v súdnom konaní vykonané. Označenie dôkazov žalobcom (či žalovaným) nezakladá teda povinnosť súdu ich vykonať.

Pokiaľ ide o vady konania, správny súd v zmysle § 250i ods. 3 OSP prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách okrem riadneho skončenia štúdia sa štúdium skončí vylúčením zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku vysokej školy.

Podľa § 66 ods. 2 písm. c/ zákona o vysokých školách dňom skončenia štúdia je podľa 66 ods. 1 písm. c/ a d/ deň, keď rozhodnutie o vylúčení zo štúdia nadobudlo právoplatnosť.

Podľa článku 8 bod 5, 6, 7, 8 Študijného poriadku UVL v Košiciach podmiennečne zapísaní do vyššieho ročníka sú tí študenti, ktorí získali všetky zápočty a chýbajú im maximálne dve skúšky za daný ročník do konca druhého septembrového týždňa (posledný týždeň pred zápisom). Podmiennečne zapísaní študenti musia úspešne absolvovať chýbajúce skúšky do 4. týždňa od začiatku akademického roka. V prípade, že študent neabsolvoval úspešne všetky skúšky do 4. týždňa od začiatku akademického roka, môže požiadať rektora UVL o opakovanie ročníka, najneskôr do 30. októbra toho istého kalendárneho roka. Podmiennečne zapísaní študenti môžu absolvovať praktické cvičenia vo vyššom ročníku. V prípade, že neuspel pri skúškach a opakujú ročník, uznávajú sa im absolvované praktické cvičenia z nižšieho ročníka, ktoré sa konali do 4. týždňa od začiatku školského roka.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení a zásad námietky žalobkyne uvedené v odvolaní ohľadom nedostatočného a neúplného vykonania dokazovania krajským súdom, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia nemožno považovať za dôvodné a relevantné, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa.

K námietkam uvedeným v odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že konanie a rozhodovanie o žalobe podanej proti rozhodnutiu žalovaného je vždy konaním o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa V. časti OSP; preto nie je úlohou prvostupňového súdu dopĺňať dokazovanie na skutočnosti, ktorých zistenie je podmienkou zistenia skutkového stavu už v administratívnom konaní pred vydaním rozhodnutia, ani dopĺňať vecnú či právnu argumentáciu rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Vychádzajúc z ustanovenia § 108 zákona o vysokých školách, v zmysle ktorého sa na konanie podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách o vylúčení zo štúdia nevzťahujú ustanovenia osobitného zákona o správnom konaní, čím ani rozhodnutie žalovaného v danej veci nemusí mať predpísané náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku, s prihliadnutím na Rezolúciu Výboru ministrov Rady Európy č. /77/31 z 28. septembra 1977 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, možno konštatovať, že z obsahu administratívneho i súdneho spisu je nepochybné, že dôvody rozhodnutia boli

pre žalobkyňu jasné a zrozumiteľné, keď nevykonanie skúšky z predmetu „Anatómia“, ktoré bolo podmienkou riadneho zápisu do tretieho ročníka UVL v Košiciach a na vykonanie ktorej jej bola UVL poskytnutá predĺžená lehota do 20.12.2006, nespochybnila.

Ani podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vytýkané formálne vady rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa neboli v zmysle § 250i ods. 3 OSP dôvodom na jeho zrušenie žalovaným ani na zrušenie rozhodnutia žalovaného súdom, keď z rozhodnutia žalovaného je nesporné, že dôvodom pre vylúčenie žalobkyne zo štúdia bolo v konečnom dôsledku nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku vysokej školy v zmysle § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách, konkrétne neabsolvovanie skúšky, a to ani v dodatočnej lehote, ktorú jej UVL poskytla. Žalovaný ako odvolací orgán teda zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z iných dôvodov.

K tomuto Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že účelom odvolania v správnom konaní (pričom nemusí ísť iba o konanie podľa správneho poriadku) je preskúmanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Odvolací správny orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní a rovnako nie je viazaný skutkovými zisteniami ani právnym názorom, ku ktorým dospel prvostupňový orgán. Jediným limitujúcim faktorom je vylúčenie možnosti rozhodovať v rámci odvolania o veci, ktorá nebola predmetom rozhodovania na prvostupňovom orgáne, pritom odvolací orgán nepreskúmava iba zákonnosť rozhodnutia, ale aj jeho správnosť. Odvolanie nielen podľa správneho poriadku ale všeobecne je vybudované na apelačnom princípe a druhostupňový orgán je zásadne oprávnený rozhodnúť vo veci. Pretože odvolací orgán nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu a hodnotí vec zo skutkovej a právnej stránky samostatne, môže v prípadoch, keď nezistí také nedostatky, pre ktoré by bolo treba považovať prvostupňové rozhodnutie za nezákonné, resp. nesprávne, a preto neprichádza do úvahy jeho zmena alebo zrušenie; odvolanie zamietnuť pre bezdôvodnosť a prvostupňové rozhodnutie potvrdiť aj z iných skutkových a právnych dôvodov.

V súlade s názorom súdu prvého stupňa Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažuje za právne relevantné ani námietky, že rektor UVL vylúčil žalobkyňu zo štúdia len na základe informácie z Univerzity v Budapešti, nakoľko v správnom konaní (rovnako ako v konaní súdom) „ústny dôkaz“ nemá nižšiu relevanciu ako dôkaz písomný a nižšiu

relevanciu nemá ani dôkaz získaný z cudziny; rozhodujúce je, že dôkaz bol získaný zákonným spôsobom, pričom v danom prípade sa neskoršie (disciplinárnym rozhodnutím Fakulty veterinárnych vied Univerzity Svätého Štefana, Maďarsko č. 163/2007 zo 06. marca 2007) preukázala aj hodnovernosť tohto dôkazu.

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že minimálne do rozhodnutia odvolacieho orgánu UVL v Košiciach, mala byť študentkou UVL, odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa zdôrazňuje, že žalobkyňa sa nestala riadnou študentkou Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach, ale bola zapísaná „podmienečne“ do 22.10.2006. Pretože žalobkyňa ani v predĺženej lehote do 12.12. 2006 nepreukázala úspešné absolvovanie skúšky z predmetu „Anatómia“ (čl. 8 bod 6 študijného poriadku) a o opakovanie ročníka v zmysle čl. 8 bod 7 študijného poriadku nepožiadala, mohla byť síce do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vylúčení zo štúdia študentkou UVL (stanovisko Ministerstva školstva Slovenskej republiky z 15.04.2008 č. CD-2007-16084/49973-2;071), avšak táto skutočnosť tiež nemá na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žiaden vplyv. Z obsahu spisového materiálu ani z tvrdení žalobkyne nevyplýva, že by jej bolo žalovaným bránené vo vstupe na univerzitu, či v návšteve prednášok a praktických cvičení a tvrdenie žalobkyne, že „jej nebolo umožnené v štúdiu pokračovať“ nie ani bližšie špecifikovaná ani nijako preukázaná. Ak v tomto smere žalobkyňa namieta porušenie svojich práv, nemožno opomenúť, že danú situáciu si vlastne privodila sama tým, že UVL uviedla nepodložené údaje, o ktorých bolo preukázané, že sú nepravdivé.

Rovnako podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemožno vyhodnotiť v neprospech žalovaného nespornú skutočnosť, že UVL napriek uvedeniu nepodložených údajov umožnila žalobkyni, aby dodatočne absolvovala skúšku z predmetu „Anatómia“, avšak žalobkyňa danú príležitosť nevyužila.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že námietky žalobkyne uvedené v odvolaní proti napadnutému rozsudku krajského súdu neobstoja a posúdenie danej veci krajským súdom nemohli ani ovplyvniť, keď žalobkyňa v odvolaní neuvádza žiadne také skutočnosti, s ktorými by sa nebol prvostupňový súd podrobne vypořiadal.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP

potvrdil. Pritom, ako je už uvedené vyššie sa stotožnil so závermi krajského súdu uvedenom v odôvodnení jeho rozsudku (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP), súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, pretože žalobkyňa v tomto odvolacom konaní úspešná nebola a žalovanému z dôvodu neúspešného odvolania žalobkyne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a ani ich náhradu neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. júna 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková